

بیانیه ی جمعی از فعالین دانشجویی کرد پیرامون تحولات اخیر در ایران

کشور ایران در طول تاریخ صد ساله ی اخیر خود شاهد دو انقلاب مشروطیت و خیزش ۱۳۵۷ بوده که بیانگر خواست و اراده ی مردم برای آزادانه زیستن و مشارکت در تعیین سرنوشت خویش می باشد. اما افسوس که هر بار با به نتیجه رسیدن انقلاب، کسانی که تا دیروز داعیه دار آزادی و دموکراسی بودند با چشیدن طعم قدرت، خود به بزرگترین ناقضان و عاملان سلب این مفهوم مقدس از مردم مبدل گشتند. به طوریکه تغلب گسترده در انتخابات دهمین دوره ی ریاست جمهوری و کودتای دولت نهم با حمایت نهادهای فرا قانونی نمونه ی بارزی از بی توجهی به خواست و اراده ی مردم و ترجیح منافع مفسدان طالب قدرت را آشکار ساخت.

انتخابات که اساسی ترین و بدیهی ترین رکن و زیربنای دموکراسی و بیانگر اعمال اراده ی آزاد مردم برای مشارکت در تعیین سرنوشت خود و کشور خویش می باشد، متأسفانه در زیر لوای جمهوری اسلامی بیش از آنکه بازتاب این اراده مردمی باشد به دست آویزی برای فریب و مشروع جلوه دادن نظام مبدل گشته است.

جای بسی تأسف است که از یک سو در این دوره از انتخابات فرمایشی حق انتخاب محدودی که برای مردم باقی مانده بود نیز مورد تعرض رهبران نظام قرار گرفت و از سوی بار دیگر خواست و منافع آنها بر خواست و اراده ی مردم ترجیح داده شد به گونه ای که حتی شورای نگهبان با حق نظارت استصوابی نیز اقتدارگرایان را راضی نمی کرد.

مشارکت گسترده ی مردم در این دوره از انتخابات که نتیجه ی ترکیبی از فشارهای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و واکنش سلبی در برابر عملکرد چهار ساله ی ریاست جمهوری احمدی نژاد و بازار گرمیهای همچون مناظرات انتخاباتی برای کشاندن مردم بر سر صندوقهای رای بود بر خلاف خواست سران نظام (که در پی مشروع و مردمی جلوه دادن خود بودند) نتیجه ای کاملاً عکس داشته و به جای اینکه به تجدید مشروعیت کاذب نظام بیانجامد سر آغاز شکل گیری جنبشی گردید که نظام را با بحران مشروعیت مواجه، و ماهیت اصلی، شکافهای نا متعارف، غیر مردمی و عوام فریبانه ی آن را بر مردم بیش از پیش عیان ساخت.

از اینرو ما جمعی از فعالین دانشجویی و مدنی کرد، ضمن ابراز همدردی با خانواده ی قربانیان و ادای احترام به شهدای راه آزادی و محکوم کردن خشونت‌های وحشیانه علیه مردم،

مصرفاً از ملت کرد و کلیه احزاب و اپوزیسیونهای کردی که از همان اوان انقلاب اسلامی به ماهیت غیر دموکراتیک و غیر مردمی آن پی برده و در طول این سی سال هزینه های بسیاری را برای مقابله متقابل نموده اند، در شرایطی که بیم سازش شبهه رهبران این حرکت می رود، در خواست می نمایم تا بر هر چه گسترده تر کردن این نافرمانی مدنی با گفتن مستقل و ملت- محور، به حمایت از جنبش و حامیان آن اهتمام ورزد. همچنین ضمن درخواست ابطال انتخابات و برگزاری مجدد آن با نظارت نهادهای بین المللی، به سران نظام متذکر می شویم که آشوبگر و عاملان بیگانه خواندن حرکت میلیونی مردم و توهم تئوری توطئه برای طفره رفتن از قبول واقعیت و نادیده گرفتن خواست و اراده ی آزاد مردم راه به جایی نخواهد برد.

امید است که این حرکت و جنبش سر آغازی باشد برای گذار از تنوع کراسی قرون وسطایی و تحقق دموکراسی پلورالیستی با دورنمای فدرالی، برای تمام اقشار و آحاد مردم و ملیت های تحت

ستم ایران.

5/4/88